

РЕШЕНИЕ

№ 17013

гр. София, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **941** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

С жалба, вх. № 768/13.01.2025 г. адвокат С. К., като пълномощник на Й. Л. А. е оспорена издадената от директора на Столична дирекция на вътрешните работи - МВР – С. ЗАПОВЕД № 513з-14256/23.12.2024 г. Със заповедта, на жалбоподателя – началник на Отдел „Миграция“ в същата дирекция е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца.

Подателят на жалбата не се явява. Представяван е от адвокат К., която: поддържа жалбата и не възразява представената от ответника административна преписка да бъде приета като писмени доказателства; не ангажира други доказателства; претендира за възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт: оспорва жалбата; не ангажира нови доказателства; заявява желание за юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското.

Доказателствата, представени изцяло от ответника и приобщени по делото без оспорване от страна на жалбоподателя, дават основание на Съда да приеме следното, по същество.

С оспорената Заповед № 513з-14256/23.12.2024 г., според текста на същата, на жалбоподателя, комисар Й. Л. А. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, за това, че след проверени данни, съдържащи се в докладни записки, рег. № 513р-92569/12.09.2024 г. и рег. № 513р-92521/12.09.2024 г. било установено следното: на 10.09.2024 г., като началник на Отдел „Миграция“ при СДВР комисар А., в проведен телефонен разговор на високоговорител с главен инспектор Б. Д. С. (цитати): „отправил обидни епитети“ („изпращаш ми никаква, която не

знае къде се намира, ти си старо куче така. че ти ходи да свършиш тази работа, а не ми изпращай тая, която не знае къде се намира и освен да прави свирки, за друго нищо не я бива“), касаещи младши експерт И. Р. Н. - командир на отделение в Група „Охрана и пропускателен режим“ на 01 Сектор „Организация на охранителната дейност“, при Отдел „Охранителна полиция“, която се намирала по същото време в кабинета на главен инспектор Б. Д. С.; от репликите на комисар Й. Л. А. младши-експерт И. Р. Н. „се почувствала изключително обидена, с накърнено достойнството и авторитет от поведението на комисар А., който я определил като непотребна и ненужна, способна единствено да прави свирки“. Младши-експерт И. Р. Н. споделила за проведения разговор със старши-инспектор Е. Д. – началник Група „Охрана и пропускателен режим“, както и с комисар Б. Г. – началник на Отдел „Охранителна Полиция“. Случая изложила и в Докладна записка № 513р-92521/12.09.2024 г. Главен инспектор Б. Д. С., старши-инспектор Е. Д. и комисар Б. Г., в хода на дисциплинарната проверка съответно потвърдили изложената в заповедта фактическа обстановка, както и твърденията за емоционалното състояние на младши-експерт И. Р. Н.. Прието е от дисциплинарнонаказващия орган, че така комисар Й. Л. А. е извършил нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР, вр. т. 21 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, за което, съгласно чл. 200, ал. 1, т. 12 с.з. е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца до една година. Поводът за разговора между главен инспектор Б. Д. С. и комисар Й. Л. А., както и поводът, поради който младши-експерт И. Р. Н. се намирала при първия са описани и изяснени подробно в оспорената заповед, с оглед на което Съдът не намира за необходимо да ги преповтаря.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема по същество, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна, на всички, заявени с нея основания.

Каза се, че деянието на комисар Й. Л. А. е квалифицирано като нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР, за което, предвид императивната норма на чл. 200, ал. 1, т. 12 с.з. се налага дисциплинарно наказание „порицание“, каквото е наложено с процесната заповед. Неспазването на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР е регламентирано с нормата на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР, като дисциплинарно нарушение. Установява се от документите, съдържащи се в дисциплинарната преписка, че: служителят е бил запознат с обобщаващата дисциплинарната проверка справка на л. 33 от делото, като е поканен с получена на 10.12.2024 г. покана да даде своите обяснения, но такива не са депозиранни. Дисциплинарната проверка била възложена със заповед на директора на СДВР, а в обобщаващата справка са изложени и подробно за анализирани релевантните за случая факти. Съдът приема, че в административното производство, приключило с издаването на оспорената Заповед, № 513з-14256/23.12.2024 г. не са допуснати нарушения на процесуалните правила, установени с разпоредбите на чл. 205, ал. 1, ал. 3, ал. 4 и ал. 6; чл. 206, ал. 1-4; чл. 210, ал. 1 и ал. 2 ЗМВР. Дисциплинарната проверка е възложена от директора на СДВР с издадена на 19.09.2024 г. заповед (л. 29), позоваваща се на докладната записка от младши-експерт И. Н. (л. 65), от дата 12.09.2024 г. Обобщаващата справка е от 04.11.2024 г., а в нейния горен ляв ъгъл, над наименованието „Справка“ е написана ръкописно резолюция „Да“ и е поставена дата 26.11.2024 г., като подписът очевидно е на директора на СДВР, понеже е идентичен с този, с който е подписана оспорената заповед. С оглед на тези данни Съдът приема, че по смисъла на чл. 196, ал. 2, вр. ал. 1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за установено на 04.11.2024 г., тъй като тогава дисциплинарнонаказващият орган е получил обобщените данни за нарушението, установено след съответното разследване на всички факти и обстоятелства. Заповед № 513з-14256/23.12.2024 г., с която е наложено дисциплинарното наказание е издадена един месец и 18 дни след датата на справката, т.е. – в двумесечния срок по

чл. 195, ал. 1, предл първо ЗМВР. Вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение е установено и доказано от ответника по несъмнен начин. Отправените от комисар Й. Л. А. по адрес на младши-експерт И. Р. Н. реплики, които тя е чула и възприела персонално, определено представляват неуважително отношение към нея. Според нормата на чл. 21 от Етичния кодекс за поведение на държаните служители в МВР жалбоподателят А. е дължал уважително отношение, независимо от това дали младши-експерт И. Р. Н. е допуснала пропуск в изпълнение на служебната си дейност. Разпоредбата на чл. 11, б. „в“ от Етичния кодекс уточнява, че етичните правила в този кодекс са приложими спрямо държавните служители за техните действия и поведение в работно и извънработно време, съобразно тяхната подготовка (обща и специална) и нормативно определените им правомощия и се отнасят, вкл. до отношенията им с всички останали служители в МВР.

Заповедта е валидна, като издадена от материално компетентен дисциплинарна наказващ орган, чиято компетентност произтича от разпоредбата на чл. 204, т. 3 ЗМВР, понеже директорът на СДВР е ръководител на структурата по чл. 37, ал. 1, т. 2 с.з. и като такъв е овластен от Закона да налага „всички наказания“ по чл. 197, ал. 1, сред които и „порицание“. Същата съответства, относно съдържанието и формата, на изискванията, регламентирани с чл. 210, ал. 1 ЗМВР.

В заключение, предвид изложените мотиви Заповед № 513з-14256/23.12.2024 г. е издадена от компетентен административен орган и представлява материално, и процесуално законосъобразен индивидуален административен акт, поради което жалба подлежи на отхвърляне. В тази връзка е основателно (чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ) искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя на 100 лв. (сто лева).

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, чл. 172а, чл. 143, ал. 3 АПК, чл. 211, изр. второ, вр. чл. 197, ал. 1, т. 2 ЗМВР, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба, вх. № 768/13.01.2025 г. от името на Й. Л. А., против издадената от директора на Столична дирекция на вътрешните работи - МВР ЗАПОВЕД № 513з-14256/23.12.2024 г.

ОСЪЖДА Й. Л. А. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: